

**STANOWISKO ZWIĄZKU PRZEDSIĘBIORCÓW I PRACODAWCÓW WS. PROJEKTU USTAWY
O SZCZEGÓLNYCH INSTRUMENTACH WSPARCIA W ZWIĄZKU Z ROZPRZESTRZENIANIEM SIĘ
WIRUSA SARS-COV-2**

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców od razu po uchwaleniu „tarczy antykryzysowej” podkreślał konieczność stworzenia „drugiej fali” rozwiązań wspierających przedsiębiorców. Z tego punktu widzenia dostrzegamy i doceniamy fakt, że w bardzo szybkim tempie stworzono swoistą kontynuację i uzupełnienie rozwiązań przewidzianych w „tarczy”. Jednocześnie wciąż dostrzegamy szereg zmian, których wprowadzenie uznajemy za kluczowe.

ZPP konsekwentnie zwraca uwagę na trzy priorytetowe obszary, których uwzględnienie w „drugiej fali tarczy antykryzysowej” byłoby pożądane.

Pierwszym z nich jest uruchomienie szybko i łatwo dostępnego narzędzia płynnościowego. W świetle aktualnej sytuacji gospodarczej wywołanej epidemią koronawirusa i związanych z nią ograniczeń w prowadzeniu działalności przez firmy, konieczne jest błyskawiczne zabezpieczenie dostępu firm do kapitału obrotowego umożliwiającego im pokrycie kosztów stałych, również w warunkach zaprzestania prowadzenia działalności z uwagi na administracyjne zakazy bądź ograniczenia. Konstrukcyjnie taką rolę mógłby pełnić kredyt udzielany w mikrorachunku prowadzonym przez NBP. Oczywiście w przedstawionym projekcie ustawy dostrzegamy rozwiązania polegające na utworzeniu specjalnego funduszu w Banku Gospodarstwa Krajowego i umożliwieniu dopłat do odsetek, jednak wciąż za pilnie potrzebne uznajemy uruchomienie narzędzia opartego na konstrukcji przynajmniej analogicznej do tej przedstawionej powyżej.

Drugim jest rozciągnięcie zwolnienia ze składek na ubezpieczenia społeczne na cały sektor MSP. W tym miejscu dostrzegamy krok w dobrą stronę polegający na częściowym uwzględnieniu tego postulatu poprzez wprowadzenie zwolnienia z 50 proc. składek dla firm małych. Uważamy, że to jak najbardziej korzystna zmiana i dziękujemy za nią, jednocześnie uznajemy że zasadne byłoby całkowite zwolnienie małych firm z ZUS, analogicznie do mikroprzedsiębiorców. Dodatkowo wydaje się, że należałoby zmienić formułę zwolnienia – ze zwolnienia „na wniosek” na zwolnienie automatyczne, obejmujące z mocy prawa wszystkie firmy w danej kategorii wielkościowej.

Trzecim z kolei jest uruchomienie programu oszczędności budżetowych. W ciągu ostatnich lat wydatki socjalne z budżetu w istotnym stopniu zwiększyły się. ZPP oceniał większość z nich krytycznie, jednak przez „tłuste” lata Skarb Państwa mógł pozwolić sobie na w ten sposób zwiększone koszty. Wchodząc w czas kryzysu, należałoby zrezygnować z tych wydatków, które nie są absolutnie konieczne. Utrzymując zatem program 500+, proponujemy powrót do jego pierwotnej formuły, czyli rezygnację z przyznawania świadczenia na każde pierwsze dziecko, niezależnie od dochodu. Dodatkowo, za nadmierne obciążenie w obecnych warunkach uznajemy wypłacanie 13. i 14. emerytur, a także kontynuowanie programu darmowych leków dla seniorów oraz wyprawek szkolnych („300+”). Ostatecznie, wydaje się że obliczu obecnej sytuacji zasadny byłby powrót do wyższego wieku emerytalnego. Kombinacja opisanych wyżej działań zapewniłaby oszczędności rzędu ok. 55 mld zł rocznie. Jest to z pewnością rezerwa, której w tych kryzysowych czasach potrzebujemy.

Jednocześnie, pragniemy złożyć kilka uwag szczegółowych. Korzystnie oceniamy niektóre z zaproponowanych rozwiązań, np. choćby wydłużenie ważności tymczasowych zaświadczeń tożsamości cudzoziemców. Z pewnością jest to propozycja, która zredukuje liczbę utrudnień, z którymi mierzą się podmioty zatrudniające osoby z innych państw. Chcielibyśmy jednak, na podstawie konsultacji z przedstawicielami rozmaitych branż, zaproponować kilka dodatkowych rozwiązań, które w projekcie się nie znalazły. Proponowalibyśmy usunięcie mechanizmu payback z ustawy refundacyjnej. Jest to instrument pokrywania kosztów przekroczeń budżetowych NFZ przez producentów leków, zgodnie z którym jeżeli Fundusz wyda na refundację więcej niż zaplanuje, za połowę tej nadwyżki płać wytwórcy leków, których sprzedaż wzrosła ponad zakładany plan. W praktyce obciąża to w istocie polskich producentów, ponieważ wytwórcy importowanych leków, poprzez zawierania umów dzielenia ryzyka, są de

facto z paybacku zwolnieni. Apelujemy wobec tego o **uchylenie art. 4 ustawy z 12 maja 2011 roku o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych**. Ponadto, z uwagi na narastający problem zatorów płatniczych, postulujemy zmianę ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Proponujemy mianowicie wprowadzenie przepisu przewidującego automatyczne zastrzeżenie własności towaru do dnia zapłaty w przypadku transakcji, w których termin zapłaty jest dłuższy niż 30 dni. Tym samym, należałoby do wspomnianego aktu prawnego dodać przepis stanowiący, iż jeżeli w transakcji handlowej, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru, termin zapłaty jest dłuższy niż 30 dni licząc od dnia dostawy, dostawa ta następuje z zastrzeżeniem własności towaru do dnia zapłaty, przy czym przeniesienie własności towaru następuje pod warunkiem zawieszającym zapłaty. Wierzyciel, odbierając rzecz, mógłby żądać odpowiedniego wynagrodzenia za zużycie lub uszkodzenie rzeczy, zaś wszelkie postanowienia umowy wyłączające lub ograniczające uprawnienia wierzyciela wynikające z zastrzeżenia własności towaru, byłyby nieważne.

Ostatecznie, uważamy że należałoby wydłużyć czas rozliczenia czasu pracy wydłużonego na podstawie przepisów „pierwszej tarczy” z 12 miesięcy do 24 miesięcy. Zmiana taka byłaby oczywiście uzasadniona aktualną sytuacją na rynku pracy.

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców

Zarząd: Cezary Kaźmierczak – Prezes, Marcin Nowacki - Wiceprezes

Załącznik

Propozycje zmian aktów prawnych

1) W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz.U. z 2011, Nr 122, poz. 696, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

Uchyła się art. 4.

Art. 5 otrzymuje brzmienie: „W przypadku, gdy lek zawiera więcej niż jedną substancję czynną za podstawę obliczeń, o których mowa w art. 6, 7, 9 i art. 13-15, przyjmuje się cenę DDD lub liczbę DDD substancji czynnej zawartej w tym leku o najwyższym koszcie DDD.”.

2) W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 118) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, 978, 1166, 1259 i 1844, z 2016 r. poz. 2171, 2260 i 2261, z 2017 r. poz. 2344 i 2491, z 2018 r. poz. 398, 685, 1544 i 1629, oraz z 2019 r. poz. 498, 912, 1495, 1655 i 1802) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978, 1259, 1513, 1830 i 1844, z 2016 r. poz. 1574, 1579 i 1948, z 2017 r. poz. 1508, z 2018 r. poz. 149, 398, 1544 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 243, 326, 912, 1655 i 1802), z wyjątkiem przepisu art. 12a ustawy.”

2) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„1. Jeżeli w transakcji handlowej, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru, termin zapłaty jest dłuższy niż 30 dni licząc od dnia dostawy, dostawa towaru następuje z zastrzeżeniem własności towaru do dnia zapłaty. Przeniesienie własności towaru następuje pod warunkiem zawieszającym zapłaty. Wierzyciel odbierając rzecz może żądać odpowiedniego wynagrodzenia za zużycie lub uszkodzenie rzeczy.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, postanowienia umowy wyłączające lub ograniczające uprawnienia wierzyciela wynikające z zastrzeżenia własności towaru, o którym mowa w ust. 1, są nieważne.

3. Strony transakcji handlowej mogą uzgodnić na piśmie, że własność towaru będącego przedmiotem dostawy przejdzie na dłużnika przed dokonaniem zapłaty wyłącznie wówczas, gdy dłużnik, na własny koszt, przed dostawą zabezpieczy wierzytelność pieniężną wierzyciela w pełnej wysokości w sposób uzgodniony z wierzycielem ustanawiając zastaw, zastaw rejestrowy, hipotekę lub przedkładając akredytywę, gwarancję bankową lub ubezpieczeniową.

4. Zastrzeżenie własności towaru nie wygasa z powodu ogłoszenia upadłości dłużnika, jeżeli umowa, na podstawie której nastąpiła dostawa towaru, została zawarta na piśmie z datą pewną.

5. Przepisów art. 589-591 kodeksu cywilnego nie stosuje się.”